

*Baka Györgyi***Hazatérő utamon**

Ebben a megoszthatatlan
elhagyatottságban megtörtek
bennem a hála szavai, mégis
hiszem, ha sorsom lefaragja
rólam a fölösleget, nem
veszteség ez, az Ég old és köt,
újja formál, a hajnali szellő
előcsalogatja azt az illatot,
amivel ölelve védem átsejlő
fényedet.

Szállok szárny-szegetten is,
halálnak vetem, ami a halálé,
hogy sötétlő ragyogásod
átitasson, járassak a mélységet
és magasságot átfogó nyitott
utamon, a csemői tanyánkba
vezető úton, ahová jegenyefák
– rejtett zarándokok - sora kísér,
hogy haza érhessek, gyermeki
ősbizalommal lélegezzek,
végre, végre félelem nélkül,
a kegyelem cselekvő tapasztalatának
érzetével bimbót bontsak,
hálával telten.

Létegyensúly

A lét méhének ringatásából
kiszakadva, mintha születésem
még mindig átvérené az eget
hajnalonta, fehérlik a szeretet
szivárgó magzatvize, míg
magába nem ragad a tisztítófűz.

Bábból kiröppent pillangó,
szállnék haza, az elrejtetlen
létbe, felrázó szélre vágycok,
akár az út menti akácok,
csenededbe bújva, szomjazón,
merülnék fellobbanó fényedbe.

Galambok rebbennek előtted,
átlényegítő szavaid befelé,
a szívbe szivárognak
s kívül ott keringnek lágyan
a hársfa lombjában.

Kinyitva letett könyvem lapjai
áhítoznak ujjaid után, és
gondolataid kutató, átható
érintésére várnak az alkonyba
merülő kispadon...

*Bozók Ferenc***Temetőben**

Cérna marad csak a régi kötélből,
majd szakadós, puha, őszi ökörnál
hajnali réten a pók-hegedűhúr.
Nem tudom, élek-e még. Te viszont élsz.

Mennyei tréfa mit űz, aki elment:
mert ugye azt hiszed élsz, pedig ő él,
és te vagy az, ki nem élsz. Fura csíny ez,
ámde szelíd: apukás – anyukás trükk.

Tengerparton

A tenger partján álldogálni jó.
Csak várni, hogy szép lassan lebontson
az észrevétlen, hűs abrázió.
Várni, hogy legyek ismét ki voltam,
amikor még nem voltál, nem voltam.

Suttogó imádság

Súgva vádollok
elég halkán,
mert már értem,
Te öltél meg mert
beléd haltam,
beléd éltem.

Csiga

hagyd el kicsi rokokós
váradat
parenycá-guriga
házadat
félénk kis csigabiga
gyere ki
tágas Ég lesz a házad
ideki